

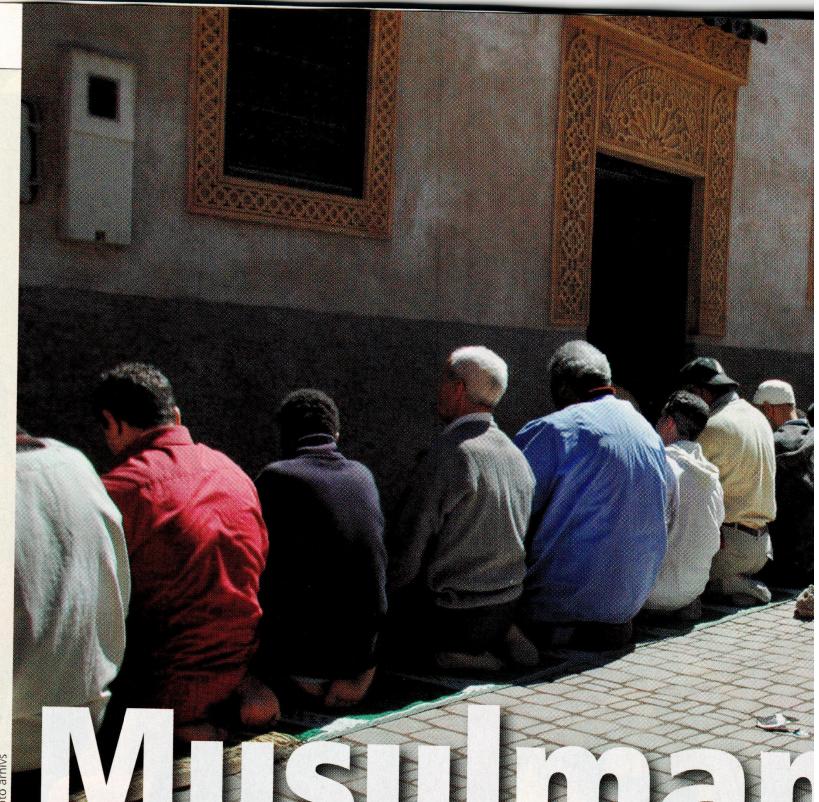
In Vitro

izmantojot ārstēšanā līdz 2 gadiem naprotehnoloģiju, efektivitāte ir 80%. No šiem abiem risinājumiem tikai naprotehnoloģija dod garantiju, ka tiek cienīta katra cilvēciska būtne un saglabāta nākamā tēta, mamma un bērna cieņa. In vitro programma šo garantiju nesniedz.

Naprotehnoloģija ir metode, kas pilnībā ciena dabu un laulātajiem dod iespēju nonākt līdz apaugļošanai mājās. In vitro programma noved līdz apaugļošanai ārpus intīmo attiecību konteksta. Naprotehnoloģija ir simts reižu lētāka metode par **in vitro programmu**. Sākuma diagnozes un laulāto novērošanas apmācība pēc Creighton modeļa izmaksas ir 1000 – 1500 zlotiem (200 – 300 latu). Pēc tam seko ārstēšana, kas atkarībā no neauglības iemesla un lietojamajām zālēm var izmaksāt no 5 – 1000 zlotiem (1 līdz 200 latu) mēnesī. Lai salīdzinātu, tad viens in vitro programmas mēģinājums izmaksā no 7 – 15 tūkstošiem zlotu (1400 – 2800 latu). Naprotehnoloģija nav alternatīva metode – tā ir vienīgā no iespējamajām neauglības ārstēšanas metodēm visā pasaule. Es noteiki zinu, ka tieši to vēlas Dievs – un neko citu. Redzu arī, kā metode darbojas, redzu, ka tā ir iedarbīga, redzu, ka ir arvien vairāk pacientu.

Ikdienā saviem pacientiem es stāstu par bioloģijas un ētikas aspektiem. Viņu vidū es joti ātri atpazīstu personas, kuras arī ir piedzīvojušas Dieva pieskārienu. To var redzēt viņu sejās. Šādiem pacientiem var stāstīt vairāk – ar viņiem uzreiz saprotamies. Bet vispār pasaule negrib saprast, ka **dzīvības un nāves lietās, apaugļošanas un neauglības ārstēšanas lietās Dievam ir izķirošais vārds**. Nevar palīdzēt citiem, iznīcinot cilvēka dzīvību. Nevar atrast laimi, ejot pāri līķiem. Nevar ticēt Dievam, dzīvības Devējam, bet tajā pašā laikā piedalīties cilvēka, kurš ir radīts pēc Viņa attēla un līdzības, nāvē. Mums ir jāizdara vienozīmīgs lēmums – un neauglības ārstēšanas jomā šī izvēle saskaņā ar Dieva gribu ir naprotehnoloģija.

Ārsts Tadeušs Vašilevskis no Belastokas

MVO foto arhīvs

Musulmani atveras Patiesībai

No lasītāja vēstules: „Mīliet viens otru! lapās bieži aprakstāt gadījumus, liecības par citu reliģiju pārstāvju, kā arī ateistu atgriešanos. Taču līdz šim neesmu lasījis nevienu liecību par musulmaņu atgriešanos. Vai viņi atgriežas un atzīst Jēzu par sa Kungu? Arkādijs.”

Problēma ar musulmaņu atgriešanos ir šāda: Korāns paredz nāvessodu cilvēkam, kurš labprātīgi atsakās no islāma. Diemžēl šis rīkojums islāma pasaule tiek stingri ievērots, tādēļ katrs musulmanis, kurš atstāj savu reliģiju, nevar justies drošs. Daudziem no viņiem ir jāslēpjās – lielākā daļa censās izbraukt uz Rietumiem, taču arī tur viņi tiek savas bijušās reliģijas pārstāvju terorizēti un vajāti.

Taču, neskaitoties uz to, zināms skaits musulmaņu atstāj Muhameda reliģiju un izvēlas ticēt Jēzum. Tā ir bijis vienmēr, un tā ir arī tagad.

Piemēram, kopš arābu iekarojumu laikiem, Tunisijas iedzīvotāji 18 reizes ir atteikušies no islāma, taču katru reizi asiņainās programmas lika viņiem atgriezties „miera reliģijas” klēpī.

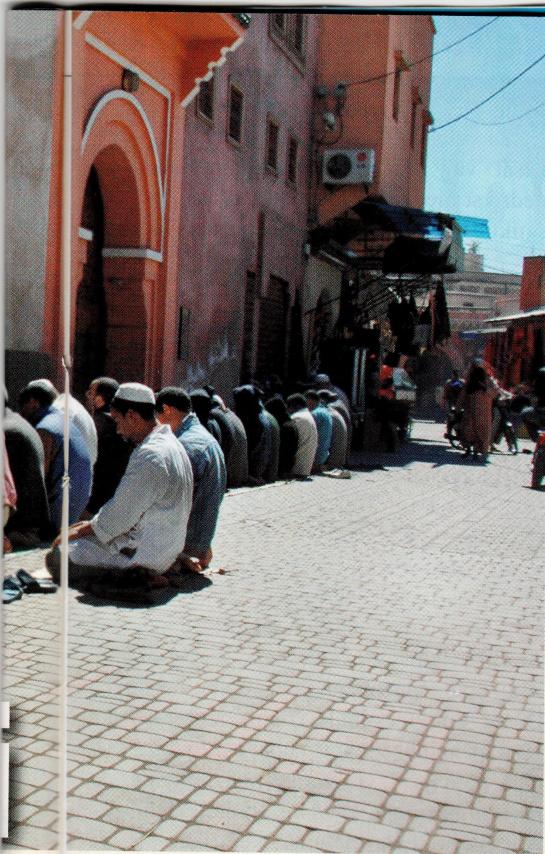
Pirmā pasaules kara laikā briesmīgajos kristiešu slaktīnos Turcijā bojā gāja apmēram 3 miljoni armēnu, asīriešu un

grieķu, bet tūkstošiem citi, glābjot dzīvības, atzina ticību Muhamedan

Šobrīd viņu pēcteči slepeni pi kristības, taču viņi ir spiesti pamest dzimtās vietas, kā arī mainīt uzvārdu „Pasaulīgajai” Turcijas valstij nodoma aizstāvēt viņus no atriešanās kuru paredz Korāns par islāma atstājēm.

Lielākā man zināmā musulmaņu grupa, kuri izvēlas Jēzu, ir ēģiptiešu dicionālā koptu Baznīca ir saskaņā vairākus padsmitus miljonus kristības atzinēju un joprojām cieš u kumus no islāmistiem. Tieki dedzi un spridzinātas baznīcas, aplaupti kāli, kristiešu meitenes tiek nolauzītas un izvarotas un pievienotas harēmiem.

Taču viņu moceklība netiek izdēta – raugoties uz viņu nesalaupītu ticību, neievērojot visādu vardarnei viens vien musulmanis sāk aizdomas: vai islāms tiešām ir miera reli-

Saskaņā ar dažiem datiem, apmēram 10 tūkstoši ēģiptiešu musulmaņu ir pārgājuši katoliskajā Baznīcā, pakļaujot sevi izslēgšanai no ģimenes un vajāšanām no valsts puses, riskējot ar dzīvību

Kas ir šis Jēzus, kurš dod viņiem spēku izturēt un piedot?

Vismaz vairāki tūkstoši ēģiptiešu musulmaņi ir izvēlējušies Jēzū, pakļaujot sevi izslēgšanai no ģimenes, vajāšanām no valsts puses (kas droši vien atzīst izvēles brīvību), riskējot ar dzīvību.

Pilnīgi noteikti viņu ir vairāk, bet tiem dažiem tūkstošiem pietika drossmes, lai parakstītu vēstuli Ēģiptes prezidentam, kurā viņi pieprasīja tiesības atzīt šo reliģiju, kura atbilst un saskan ar viņu sirdsapziņu. Saskaņā ar dažiem datiem, apmēram 10 tūkstoši ēģiptiešu musulmaņu ir pārgājuši katoliskajā Baznīcā.

Man ir zināma kāda vienas no slave-nākās islāmiskās pasaules universitātes – Al-Azharas akadēmijas Kairā bijušā lektora liecība. Šis cilvēks, kurš strādāja arī Gazā, nespēja samierināt savu sirdsapziņu ar vardarbību, uz kuru aicina Korāns un tā uzticīgie piekritēji. Viņš

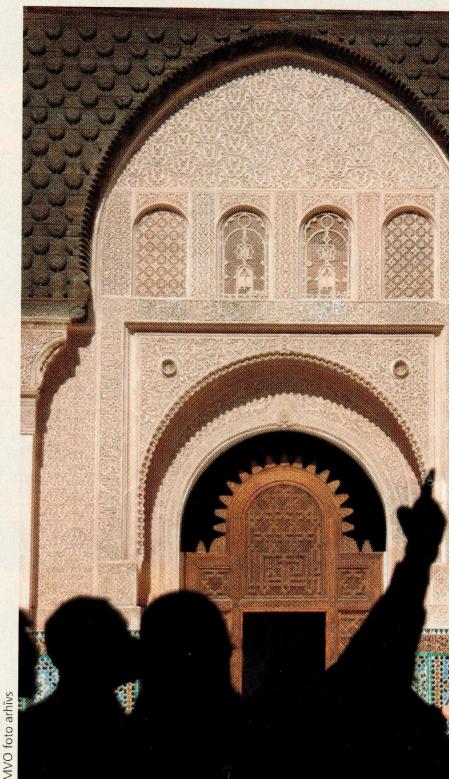
nespēja mācīt par „miera reliģiju”, kā to pieprasī politiskais spiediens, redzot, kāda patiesībā ir prakse. Kad viņš par šo jautājumu runāja lekcijā, viņš tika izsaukts pie universitātes vadības un kā zaimotājs atlaists no darba. Tajā pašā naktī viņu arestēja – viņa mājās ielauzās vairāki padsmiņi bruņotu vīriešu, kuri visu pārmeklēja un burtiski izvilka no gultas „atkritēju”.

Cietumi Ēģiptē ir citādāki nekā cietumi Rietumos. Cilvēku tur mērķe badā, spīdzina, ļauj žurkām vai suņiem to apēst...

Lektoru no Al-Azharas apsūdzēja par islāma atstāšanu, neskatoties uz to, ka par to vispār nebija ne runas. Spīdzinot viņu piespieda atzīt, ka viņš ir atkāpīsies no islāma ticības, kā arī atklāt to cilvēku, kurš viņu ir evaņģelizējis (arī par musulmaņa evaņģelizēšanu tiek paredzēts nāvessods).

Bet viņš tomēr uzstāja: „Es neesmu nodevis islāmu. Tikai pateicu to, kam ticus. Esmu zinātnieks, domātājs. Man ir tiesības diskutēt par islāmu – islāms ir man asinīs, tas ir mana kultūra, mana valoda, mana ģimene un mana dzīve. Tomēr, ja par to, ko es saku, jūs mani apsūdzat islāma nodevībā, tad varat mani no islāma izslēgt. Palikt tādā islāmā man vairs nav svarīgi”. Pēc smagām spīdzināšanām brīnumainā kārtā šis lektors tika atbrīvots, bet tikai pēc gada viņš uzvīnāja, Kurš patiesībā viņu izrāva no mocītāju rokām. Viņš nespēja ilgāk palikt tumsībā un atzina Jēzu par savu Kungu. Neilgi pēc tam divi islāmistī viņam uzbruka ar nažiem un mēģināja viņu nogalināt, tomēr viņiem tas neizdevās. Kad pēc kāda laika šis cilvēks stāstīja par savu ticību Tēvam, tas izņēma pistoli un sāka uz viņu šaut.

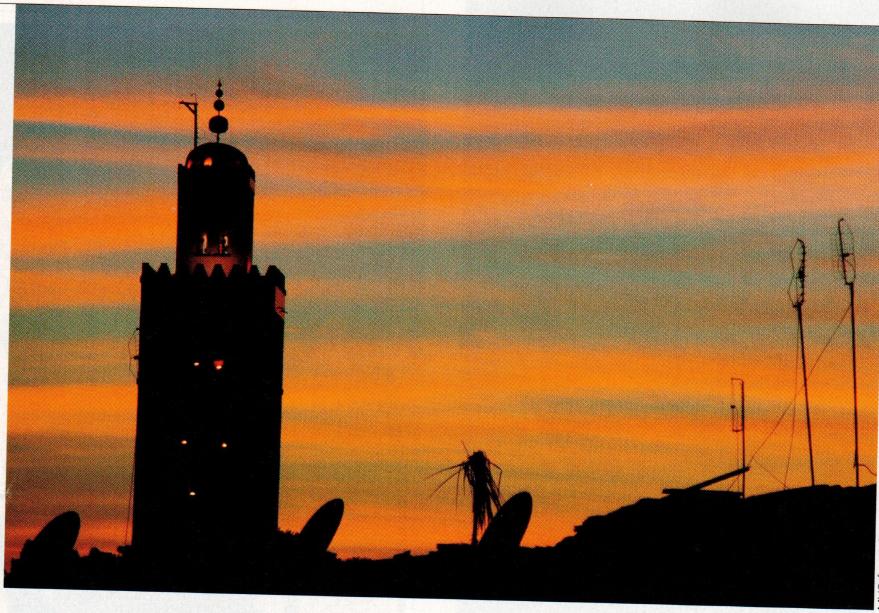
Paldies Dievam, netrāpīja, taču kopš tā brīža šis tikko atgriezies musulmanis nevarēja palikt Ēģiptē. Šis gadījums diemžēl nav vienīgais. Tas parasti notiek tā, ka musulmanis sāk ievērot pretrunas pašā Korānā, kā arī pretrunas un konfliktu starp norādījumiem Korānā par svētajiem kariem un personīgo sirdsapziņu. Korāns piespiež katru musulmani karot: „Kad sastapsiet tos, kuri netic, tad ar zobenu sitiet tiem pa kaklu” (sura 47:4); „Bet, ja viņi aizgriežas, tad sagrābiet un nogaliniet tos, lai arī kur jūs viņus atradīsiet!” (4:89); „Jums ir paredzēta cīņa, kaut arī jums tā ir riebīga” (2:216). Korāna ideja – ja sirdsapziņa pretojas islāmam, to vajag apklusināt. Tie, kuri tomēr nēm vērā

Korāns paredz nāvessodu cilvēkam, kurš labprātīgi atsakās no islāma

sirdsapziņas balsi, parasti atstāj islāmu, bet Dievs viņus neatstāj vienus, sūtot pie viņiem kristiešus, kuri ir gatavi sludināt Labo Vēsti par Jēzu.

Minēšu tikai dažus piemērus. **Validis, izraēliešu arābs, dzimis Betlemē**, atce-rejās, kā studenti Betlemes augstskolā islāma studiju laikā uzdeva savam profesoram jautājumu: vai musulmanim ir atļauts izvarot ebreju sievieti, kad ebreji tiks uzvarēti? Profesora atbilde bija šāda: „Sievietēm, kuras ir iegūtas kaujā, nav izvēles – viņas ir verdzenes, un viņām jābūt paklausīgām savam jaunajam kungam. Sekss ar iegūto verdzenu nav jautājums, kurā verdzene var izdarīt kādu izvēli.” Un patiesām, tas ir saskaņā ar Korānu, kurā ir teikts: „Aizliegtas jums ir precētās sievas, izņemot tās, kuras ir iegūtas kā verdzenes – tādas jums ir Allaha dotas” (sura 4:20). Citā vietā Korānā ir teikts: „O, pravieti! Mēs (t.i. Allahs) atzīstam par atļautām tev sievas, kuras dotas tev pūrā un verdzenes, kuras Allahs tev dāvājis kā laupījumu, un tava tēvoča meitas, un tavu tanšu meitas no tēva puses, un tavu onkuļu meitas no mātes puses, kuras izceloja ▷

MVO foto arhīvs

reizē ar tevi; un ticīgu sievieti, ja viņa pati vēlas atdoties pravietim, ja pravietis vēlēsies ļemt viņu sev par sievu... lai nejūties neerti. Allahs ir piedodošs un žēlīgs!" (33:50) Muhameds izmantoja šīs privileģijas, un viņam bija 14 sievas, kā arī verdzenes, kuras tika iegūtas cīņās. Patiesībā mēs precīzi nezinām, cik viņam bija sievu, un studenti vienmēr diskutēja arī par šo jautājumu. Zināms, ka viena no viņa sievām tika atņemta Zajdam, Muhameda adoptētajam dēlam, un Allahs paziņoja, ka viņa ir paredzēta Pravietim. Citas bija ebreju sievietes, kuras nokļuva nebrīvē, kad Muhameds nogalināja viņu vīrus un ģimenes. Valids nemitīgi tika „piepildīts” ar ideju, ka kādu dienu piepildīsies Muhameda pravietojums: būs liela cīņa, kuras rezultātā musulmaņi iekaros Svēto Zemi, bet visi ebreji tiks pilnīgi iznīcināti. Šis pravietojums ir atrodamis Hadisu Grāmatā: „Soda diena nepienāks, kamēr musulmaņu cilts neuzvarēs ebreju cilti” (nodeva: Abu Huraira, Sahi Muslim, 6985; t.4., lpp. 177)

Kad Muhamadam jautāja, kur tas notiks, viņš atbildēja: „Jeruzalemē un apkārtējās zemēs”. Tādēļ Valids pats piedalījās reliģiskajos karos, ticot, ka tas var beigties vai nu ar uzvaru, vai ar mocekļa nāvi. Islāmā mocekļa nāve ir vienīgais drošais ceļš, kas nodrošina pestīšanu un iekļūšanu debesīs. Allahs un viņa pravietis Muhameds to apsolīja Korānā (3:169).

Hitlers kļuva par Valida elku, jo viņš noslepkavoja visvairāk ebreju visā vēsturē. Valids kļuva par teroristu tikai tādēļ, ka Korāns biedēja viņu ar vīzījām par elli un briesmīgiem sodiem, no kuriem var izvairīties, piedaloties reliģiskajos karos. Par laimi viņa rokās nonāca grā-

Raugoties uz viņu nesalaužamo ticību, neievērojot dažādo vardarbību, ne viens vien musulmanis sāk aizdomāties: vai islāms tiešām ir miera religija? Kas ir šis Jēzus, kurš dod viņiem spēku izturēt un piedot?

mata, kura viņā radīja vēlēšanos izlasīt Bībeli. Dievs viņu vadīja šajā lasīšanā, parādot pravietojumus, kuri ir piepildījusies. **Pēc kāda laika Valids sāka apzināties, ka visu cilvēku problēmu avots ir grēks, bet vislielākais cilvēka ienaidnieks ir Sātans, nevis ebreji.**

Miljoniem musulmaņu šodien dzīvo ar šo pašu slimīgo ideju, ka kādu dienu viņi ebrejiem Svētajā Zemē nodarīs to pašu, ko Muhameds nodarīja ebrejiem Arābijā. Patiesām, atļauja nogalināt ebrejus un kristiešus, kā arī piesavināties viņu sievas kā verdzenes, sakņojas musulmaņu „svētajā Korānā” un ir pamatiemēls tam, kādēļ musulmaņi neieredz ebrejus mūsdienu pasaulē. Kad Valids iepazina patiesību par Jēzu, viņš ieraudzīja islāmu patiesajā gaismā un vairs nespēja atzīt Muhameda reliģiju. Tikai vēlāk viņš uzzināja, ka viņa māte slepeni ir kristījusies un lūdzas par viņu. Viņai tas bija jātur slepenībā, lai palikuši dzīva...

**Kā vēl vienu piemēru var minēt
Abdulu no Saūda Arābijas.**

Kā zināms, šajā valstī ir aiznēsāt vai izstādīt kristiešu simbolus nedrīkst piederēt Bībele, kā arī aizlīdzināties, lai kopā lūgtos, ja vien lūnas nav veltītas Allaham. Pat par tehniskiem Ziemassvētku vēlējumiem nokļūt cietumā, bet par sarunu ar mani par Jēzu draud nāvessods. Šā apstākļos, no sirds Dievu meklējoša Abdulam nebija ne mazākās iespēja kādu parunāt par Jēzu. Tādēļ Jēzus ir viņam parādījās nakts vīzījā un te „Dēls, Es esmu Ceļš, Patiesība un Iēba. Ja tu veltīsi Man savu dzīvi sekosi Man, Es atpestīšu tevi no elles.” Pēc šī notikuma Dievs aizveda Abdūlu pie kāda kopta, kurš bija ieradies Saūda Arābijā. Pēc sadraudzēšanās ar šo vēku arābs saņēma no viņa Bībeli. Lai Dieva Vārdu, Adbuls izlēma izvēlētu Jēzu un kalpot Viņam. Tūdaļ par to uzzāja policija – visticamāk, ka policija par to paziņoja kāds no radiniekiem Abdūla nokļuva cietumā, kur tika sākotnēji dzināts un spiests atgriezties islāmtieci. Kad viņš atteicās, tika nozīmēta diena stunda viņa eksekūcijai. Bija paredzēts nocirst viņam galvu, bet tā vietā viņa tika atbrīvots.

Saskaņā ar dažādiem informāciju avotiem, vairāk vai mazāk ticamie musulmaņu skaits, kuri atstāj Korānu reliģiju un izvēlas Jēzu, sniedzas varākos padsmītos vai pat simtos tūstošu gadā. Visvairāk atgriešanos notiek Eiropā un Amerikā, kur musulmaņi mazāk mērā ir savu tradīciju, kultūras un ģimeņu ietekmēti, bet valstis, kurās viņi dzīvo, „atkritējiem” nepiemēro korāni kās represijas. Tomēr arī šeit viņi nejūtas pilnībā droši. Islāmistu, kuri dzīvo „svēto karu” ideju, ir arī Rietumos, kur bez lielākiem šķēršļiem var terorizēt valstis, pat nogalināt tikko atgriezušos kristiešus. Rietumu sabiedrība un valstis nav pierādījušas pie tā, ka reliģiskā pārliecība un ticība var tikt sodīta ar nāvi. Tādēļ tūstošiem mūsu ticības brāļu, kuri ir pieņēmuši kristības Anglijā, Francijā un Vācijā, paliek apslēptībā un dzīvo nemītīgās bailēs, ka par savu izvēli varētu tikt nogalināti.

Lūgsimies par viņiem, bet visvairāk par tiem, kuri savas reliģiskās dedzības dēļ vai aiz bailēm no mūžīgā soda cīnās ar savu sirdsapziņu, ar kristību un ar pašu Dievu, kurš aizmīlestības uz ikvienu nams pieņēma nāvi uz krusta.

Abds Jasus